

Kommittémotion

Motion till riksdagen: 2014/15:2925

av Paula Bieler m.fl. (SD)

Jämställdhet

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om genuspedagogik.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kvotering och positiv särbehandling på basis av kön.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kvotering av föräldraförsäkringen.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om särskilda jämställdhetsåtgärder.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en intensifierad kamp mot hedersrelaterat våld.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ökad forskning om könsspecifika skador och sjukdomar.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett förbättrat samhällsstöd till offren för endometriosis och andra könsspecifika sjukdomar.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ökade insatser mot bröstcancer.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa ett mer generöst regelverk vid bedömningar av ansökningar om graviditetspenning.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att förbättra villkoren för de anställda inom den offentliga sektorn.

11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om höjt underhållsstöd.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om höjd garantipension.

Motivering

Sverigedemokraterna förespråkar en formell jämställdhet där varken kvinnor eller män särbehandlas på basis av sin könstillhörighet. Det är för oss en fullständig självklarhet att män och kvinnor har exakt samma värde och att båda könen skall ha samma rättigheter, vara lika inför lagen och kunna känna sig trygga och respekterade. Det är helt enkelt vår grundläggande syn att varje individ ska stå fri att göra sina egna, individuella livsval, utan att det offentliga ska försöka styra eller påverka dessa val.

Om resultatet av sådana fria val skulle visa sig vara att män och kvinnor inte gör allting på samma sätt, i exakt samma utsträckning, är detta i sig inte problematiskt, vare sig ur ett jämställdhetsperspektiv eller någon annan synvinkel. Jämställdhetsproblem är det dock om det saknas möjlighet och acceptans för enskilda individer att bryta mot normer, då män och kvinnor behandlas olika eller då skillnaden i män och kvinnors livsval leder till avsevärda skillnader i livsvillkor mellan könen och ojämn fördelning av problem. I det senare fallet är det dock viktigt att påpeka att lösningen inte är jämn fördelning av goda respektive dåliga livsvillkor och problem utan förbättring av de sämre villkoren och motverkande av de problem som finns.

Anledningen till att Sverigedemokraterna inte ser ojämn fördelning av män och kvinnor gällande deras livsval som ett problem är att det också är Sverigedemokraternas uppfattning att det sannolikt existerar medfödda skillnader mellan de flesta män och de flesta kvinnor som går bortom det som kan observeras med blotta ögat. Det faktum att vi erkänner förekomsten av biologiskt grundade skillnader mellan könen skall dock inte tolkas som att vi tror att alla män respektive kvinnor är stöpta i samma form, eller som att vi som parti har en bestämd uppfattning kring hur kvinnor respektive män bör bete sig eller vad de skall utbilda sig till eller arbeta med. Som alltid när man talar i generella termer handlar det om fallande skalor och utrymmet för individuella olikheter är naturligtvis stort.

Jämställdhetspolitikens roll bör vara att motverka diskriminering, upprätthålla valfrihet och likhet inför lagen och att försöka underlätta tillvaron för män såväl som kvinnor i de livssituationer som de själva valt, oavsett om dessa val följer traditionella könsnormer eller inte. Den bör också sträva efter att kön aldrig blir en faktor i bedömningen av en persons kompetens eller lämplighet i en given situation. Med respekt för den variation som finns på individuell nivå bör den också erkänna att vissa människor kan födas med en oklar eller ombytt könstillhörighet och att dessa människor skall få samhällets stöd i händelse av att detta förhållande utgör ett problem för dem.

Mot bakgrund av ovanstående ställer vi oss kritiska till stora delar av dagens genuspedagogik, där utgångspunkten är att lärare och andra pedagoger bör övervaka barns beteende och styra deras val i en normbrytande riktning, problematisera varje könsnormativt uttryck. Vi vill se en avveckling av det skattefinansierade stödet till genuspedagogik och annan verksamhet där staten, med bas i mycket svagt vetenskapligt förankrade politiska teorier, försöker experimentera med, eller ändra på, våra barns och ungdomars beteendemönster och könsidentitet.

Vi ställer oss också kritiska till alla former av kvotering och positiv särbehandling på basis av kön och anser att all sådan praxis inom ramen för offentlig verksamhet bör avvecklas. Vägen till bejakande av individuella val och bedömning av individ efter personliga egenskaper snarare än kön kan aldrig gå genom särbehandling. Utöver det faktum att all så kallad positiv särbehandling av en grupp samtidigt är negativ särbehandling av någon annan förstärker sådan behandling synen på människor som representanter för en grupp snarare än representanter för sig själva.

Sverigedemokraterna vänder sig också å det starkaste emot såväl befintliga som aviserade ytterligare lagändringar i syfte att styra uttag av föräldraförsäkring. Att frånta föräldrar möjligheten att ge dagar till sin partner inkräktar på såväl individernas som familjernas valfrihet och riskerar att medföra att vissa barn får spendera mindre tid med någon av sina föräldrar än vad de annars skulle få. Staten vet inte bäst vad som passar varje enskild familj och ska inte ta på sig rollen att styra dess livspussel.

Särskilda jämställdhetsåtgärder

Sverigedemokraternas inställning till regeringens särskilda jämställdhetsåtgärder är och har varit blandad. Vi har varit kritiska till bristen på konkreta resultatorienterade åtgärder. Vi har också varit kritiska till den ideologiska utgångspunkten för vissa delar av projekten. Jämställdhetspolitik bör, som tidigare nämnts, enligt vår mening handla om att garantera att ingen individ skall behöva utsättas för diskriminering eller kränkande särbehandling på grund av sin könstillhörighet. Inte om att med statliga styrmedel försöka förmå män och kvinnor att bete sig exakt likadant och göra exakt samma saker i exakt samma utsträckning.

De delar av satsningen som syftar till att stärka kampen mot könsbetingat våld, hedersrelaterat förtryck, trafficking m.m. är vi dock mycket positiva till. Vi ser ett stort värde i att genom särskilda satsningar sätta fokus på vissa centrala delar av jämställdhetspolitiken och vi vill därför utöka och förlänga dessa fokuserade satsningar.

Som några exempel på vilka satsningar vi anser bör prioriteras, handlar först och främst om att öka och förlänga satsningen på länsstyrelsernas uppdrag att främja och lämna stöd till insatser för att motverka hedersrelaterat våld. Även uppdraget om att genomföra insatser för att förebygga och förhindra att unga blir bortgifta mot sin vilja bör fördjupas och förlängas.

Detsamma gäller stödet till verksamheten vid Nationellt centrum för kvinnofrid.

Vidare ser vi stora problem med att kvinnor idag förändrar sitt levnadsmönster av rädsla för att utsättas för våld och övergrepp. Därför föreslår vi i en separat motion breda satsningar för ökad kvinnofrid och trygghet i det offentliga utrymmet.

Intensifierad kamp mot hedersrelaterat våld och förtryck

Vid sidan av ovan nämnda utökning och förlängning av särskilda jämställdhetsinsatser vill Sverigedemokraterna även på andra sätt intensifiera kampen mot det hedersrelaterade våldet och förtrycket.

Som ett resultat av den ansvarslösa invandringspolitiken och den mångkulturalistiska samhällsordningen kan det enligt Ungdomsstyrelsen idag finnas så många som 70 000 ungdomar som inte fritt får välja sin partner eller styra sina liv.

Tyvärr har det hedersrelaterade våldet ofta kommit att kategoriseras som ett generellt uttryck för kvinnoförtryck och mäns våld mot kvinnor. Denna bristande förståelse för hedersförtryckets struktur och grunder har i sin tur lett till brister i åtgärdsprogram och stödinsatser. Sverigedemokraterna vill därför från statligt håll ge resurser till inrättande av särskilda hedersjourer dit utsatta kan vända sig för skydd och stöd speciellt anpassat för deras situation. Vi vill också säkerställa att det i varje kommun upprättas handlingsplaner och åtgärdsprogram speciellt framtagna för arbete mot hedersförtryck genom att från statligt håll bidra med samordning och hjälp från sakkunniga.

Andra åtgärder vi anser bör vidtas för att bryta upp hederskulturens strukturer är följande:

Förändra den lagstiftning som gör det möjligt för en man att få skadestånd efter att ha blivit ålagd att som en del av sitt arbete ta kvinnor i hand.

Sätta ned foten mot könssegregerad simundervisning i skolan, separata badtider för män och kvinnor i offentliga badhus, bärandet av heltäckande slöjor i skolan och på offentliga arbetsplatser och andra fenomen som baserar sig på normen om att det är kvinnors ansvar att genom sitt beteende och sin klädsel hålla främmande mäns begär i schack.

Dra in det statliga stödet till de religiösa samfund som lär ut att kvinnan är underordnad mannen och som anvisar kvinnor till särskilda och sämre belägna platser under gudstjänsterna.

Ett ytterligare förslag är att med inspiration från den så kallade 24-årsregeln i Danmark höja giftasåldern vid äktenskap med medborgare i länder utanför EU/EES.

Utvärderingar i Danmark har visat att detta har varit till stor hjälp för unga invandrare som levt under hedersrelaterat förtryck. Lagen har hjälpt dem att stå emot trycket från sina familjer att i ung ålder ingå arrangerade äktenskap med någon från hemlandet, vilket i sin tur givit dem respit att ytterligare öka sin självständighet genom att utbilda sig, integreras i det danska samhället och ordna egen försörjning. Enligt den danska motsvarigheten till SCB har andelen studerande kvinnor från icke-västliga länder fördubblats sedan lagen infördes.

Jämställdhet och hälsa

Det faktum att män och kvinnor är biologiskt olika gör att vi delvis drabbas av olika sjukdomar och arbetsrelaterade skador samt att vi ibland reagerar olika på samma mediciner. För att öka kunskapen och minimera lidandet för de enskilda bör resurserna till forskning på detta område öka.

Ett belysande exempel på vikten av ökad kunskap om könsspecifika skador och sjukdomar är samhällets bristande stöd till patienter som lider av kvinnosjukdomen endometrios. Trots att sjukdomen beräknas drabba nästan var tionde kvinna och orsakar mycket lidande och stora kostnader så är forskningen fortfarande bristfällig.

En studie publicerad i maj 2013 under ledning av överläkare Mats Olovsson vid Nationell endometrioscentrum konstaterade att många patienter fortfarande feldiagnosticeras eller behandlas med ineffektiva metoder. Förutom det fysiska lidandet blir många också lidande ekonomiskt eftersom vissa verksamma mediciner inte subventioneras av staten och inte omfattas av högkostnadsskyddet. Det är uppenbart att staten måste förbättra sitt stöd till offren för endometrios och andra könsspecifika sjukdomar.

Ett annat område med koppling till jämställdhet och hälsa där staten bör ta ett större ansvar är kampen mot bröstcancer. Enligt Socialstyrelsens riktlinjer för bekämpandet av bröstcancer bör alla kvinnor över 40 år ha rätt att bli kallade till mammografiundersökning. Idag är det dock bara hälften av landstingen som lever upp till de riktlinjerna. Sverigedemokraterna anser att staten bör skjuta till de resurser som krävs för att rädda liv och efterfölja riktlinjerna.

Graviditetspenningen är ytterligare ett område där förbättringar är nödvändiga. Idag är det endast var femte gravid kvinna som erhåller graviditetspenning. Flera granskningar, bland annat från Inspektionen för socialförsäkringen, har visat att det gällande regelverket är föråldrat och att orimligt många kvinnor med riskfyllda och betungande arbeten får avslag på sina ansökningar. Reglerna bör uppdateras och göras mer generösa samtidigt som mer resurser behöver skjutas till för att ge fler kvinnor och barn rätt till trygghet i graviditetens slutskede.

Jämställdhet, ekonomi och arbetsmiljö

Sverigedemokraterna står bakom principen om lika lön för lika arbete. Det är inte enkelt att få en helt klar bild av hur stort problemet med osakliga löneskillnader relaterat till könstillhörighet egentligen är. Siffrorna tycks variera från några promille upp till 7 procent beroende på vem som mäter och hur man mäter. Att det över huvud taget förekommer att människor i landet får en lägre lön än vad de egentligen har rätt till endast baserat på sin könstillhörighet är dock fullständigt oacceptabelt. Detta är den grundläggande orsaken till att Sverigedemokraterna sommaren 2013 bidrog till att skapa majoritet för ett tillkännagivande till regeringen om att återinföra årliga lönekartläggningar. Att osakliga löner upptäckts på tre av tio arbetsplatser när lönekartläggningen väl görs, samt att efterlevnaden av lagkraven tycks ha försämrats snarare än förbättrats sedan lagstiftningen liberaliserades, ansåg vi vara tungt vägande argument för att återinföra de årliga lönekartläggningarna.

Som tidigare nämnts betraktar Sverigedemokraterna det inte nödvändigtvis som ett problem att män och kvinnor till viss del gör olika livs- och yrkesval, inte så länge det är ett resultat av fria val och så länge det finns utrymme för enskilda att bryta mot normen.

Vi ser det således inte som problematiskt att det är fler kvinnor än män som väljer att arbeta inom offentlig sektor. Att arbetsvillkoren, arbetsmiljön och löneutvecklingen är dålig inom offentlig sektor och att detta drabbar många kvinnor och en del män i vårt land är däremot något vi betraktar som ett stort problem. Den viktigaste åtgärden för att komma tillrätta med stress, arbetsskador och andra uttryck för dålig arbetsmiljö är enligt vår mening en kraftig personalförstärkning i synnerhet inom vården och omsorgen.

Som ett steg mot förbättrad lön och pensionsutveckling och stärkt egenmakt för den enskilde bör staten skjuta till de resurser som krävs för att kunna erbjuda alla ofrivilligt deltidsarbetslösa inom offentlig sektor en heltidstjänst. Detta skulle förutom en stor och nödvändig kvalitetsförbättring för verksamheten också ha en substantiell inverkan på den generella inkomstskillnaden mellan män och kvinnor.

Två grupper som befinner sig i en än mer ekonomiskt utsatt position än de ofrivilligt deltidsarbetslösa inom offentlig sektor är de ensamstående föräldrarna och garantipensionärerna. Även i dessa grupper är en klar majoritet kvinnor. Staten bör prioritera att förbättra dessa människors livssituation genom att höja såväl underhållsstödet som garantipensionen. Även detta skulle ha betydande inverkan på inkomstskillnaden mellan män och kvinnor.

Paula Bieler (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)

Magnus Persson (SD)

Mattias Karlsson (SD)